

РЕШЕНИЕ

№ 1183

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 14.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11377** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.145 и сл. от АПК във вр. чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия/ЗООРПСМ/.

Образувано е по жалба на Д. Я. К. срещу Заповед за налагане на ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година № 23-VI-03-0003/ 16.11.2023г на Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР.

Излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като е бил на организиран протест срещу ръководството на БФС, разрешен от Столична община, а не на спортно събитие, а именно футболния мач между България и Унгария, тъй като същият се е провел без публика при празни трибуни. Това изключвало приложението на ЗООРПСМ. Поддържа нарушение на чл. 59 т.4 АПК тъй като словесното описание на нарушението не отговаряло на правната квалификация. Моли да се отмени оспорения акт.

Ответникът – Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото

писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена на 16.11.2023г около 16,30 ч полицейска проверка на [улица]и [улица], [населено място], преди провеждане на футболна среща на Национален стадион „Васил Левски“ , при придвижване към спортното съоръжение носи в себе си два броя черни платнени и един брой маски за лице с прорези на очите, които напълно покриват лицето и осем броя пиротехнически изделия-пиратки, червени на цвят с надпис „PUMA 2“. Органите на МВР с полицейски правомощия са приели, че това съставлява извършена противообществена проява по см. чл.21 т. 7 и т.9 пр. 7 от ЗООРПСМ, поради което е съставен АУАН № VI-03 от 16.11.2023г.

Въз основа на съставения АУАН № VI-03 от 16.11.2023г и на осн. чл.30, ал.1 т.1, предлож. второ от ЗООРПСМ във връзка с чл. 42 и чл.41 т.1 от ЗООРПСМ е издадена оспорената в настоящото производство заповед за налагане на ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година № 23-VI-03-0003/ 16.11.2023г на Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес против индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност- чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия/ЗООРПСМ/.

Оспорената Заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган – Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР по см. на чл.30, ал.1 т.1 във връзка с чл.42 от ЗООРПСМ, тоест от изрично оправомощено лице по силата на Заповед № 228з-87 / 3.02.2023г на началника на 04 РУ-СДВР /л.39/, и в предвидената от закона писмена форма – чл. 59 АПК. Нарушението е индивидуализирано, изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ.

В хода на производството по издаване на заповедта съдът не констатира допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените. Спазени са законово установените процесуални изисквания, съставен е АУАН съдържащ всички необходими задължителни реквизити. Действително, в процесната заповед като нарушение е посочено предложение 7 на т.9 от чл. 21 от ЗООРПСМ, което не съответства на словесното описание за носени от лицето осем броя пиротехнически изделия-пиратки. Макар и да не е посочено коректно точното предложение на чл.21 т.9 от ЗООРПСМ, ясно е предвид описанието на деянието за какво е наложена процесната ПАМ. Също така и по арг. от чл. 26 ал.1 и ал.2 от Указ № 883 от 24.04.1974г. за прилагане на ЗНА „предложението“ не е нормативно предвидено за обозначаване на части от правната норма, поради което и непосочването /некоректното посочване/ за кое „предложение“ на чл.21 т.9 от ЗООРПСМ е наложена ПАМ не обуславя извод за формална /процесуална/ незаконосъобразност на процесната заповед.

Следователно не е налице съществено нарушение, накърняващо правото на защита на жалбоподателя.

В чл.30 ал.1 т.1 от ЗООРПСМ е предвидено в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР

по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде кумулативно: наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Предмет на обжалване в настоящото производство е Заповедта за налагане на ПАМ. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административно-наказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение.

В случая ответникът е издал ПАМ за извършено нарушение на чл.21 т. 7 и т.9 от ЗООРПСМ, според който противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във: носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването /т.7/ и носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните /т.9/;

Жалбоподателят не отрича факта, а и от приложените доказателства се установява, че е носил в себе си два броя черни платнени и един брой маски за лице с прорези на очите, които напълно покриват лицето и осем броя пиротехнически изделия-пиратки, червени на цвят с надпис „PUMA 2“, а доводите му се свеждат до това, че е бил на организиран протест срещу ръководството на БФС, разрешен от Столична община, а не на спортно събитие, а именно футболния мач между България и Унгария, тъй като същият се е провел без публика при празни трибуни, което изключвало приложението на ЗООРПСМ. В този богат на съдържание текст /чл.21 т. 7 и т.9 от ЗООРПСМ/ се откриват няколко хипотези. Легално определение на понятията спортен обект и спортна зона са дадени в § 1 от ДР на ЗООРПСМ, като според :

1. "Спортен обект" е обект и съоръжения, които служат за осъществяване на спортни дейности.
2. "Спортна зона" е определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 м от неговите граници.

Изложените в оспорената заповед фактически обстоятелства, в т.ч. място, време на извършената полицейска проверка сочат на приложимост на хипотезата на отиване към спортния обект във връзка със спортното мероприятие по см. на чл.21,

т.7 и т.9 от ЗООРПСМ. В тази хипотеза липсва изискване за максимално отстояние от 500 м. , респ. необходимост лицето да бъде проверено в т.нар спортна зона по см. на § 1 т.2 от ДР на ЗООРПСМ. Последното е изискване за съставомерност на предходната хипотеза, а именно противообществената проява да е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие. Жалбоподателят е отивал към спортния обект- Национален стадион „В Левски“ във връзка с футболната среща. Тази констатация е направена от проверяващия орган, отразена е в издадения АУАН. Не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Твърденията му, че бил на организиран протест срещу ръководството на БФС, разрешен от Столична община остават недоказани. Дори и да се приеме тезата на жалбоподателя, то тя не влиза в противоречие с факта, че на посочения ден и час се е намирал на бул. Е. и Х. Г. и бул Д. Ц. в близост до спортния обект Национален стадион „В Левски“ в посока придвиждане /отиване/ към него където е предстояло да се проведе спортното мероприятие – футболния мач между България и Унгария.

Участието му в протест не изключва приложимост на хипотезата „отиване към спортния обект във връзка със спортното мероприятие“. Това, че футболният мач е шял да се проведе без публика е ирелевантно за посочената хипотеза. За наличие на съставомерност, не се изисква присъствие на жалбоподателя на спортното мероприятие. Относимо е, единствено, че жалбоподателят е отивал към НС „Васил Левски“ във връзка с предстоящата футболна среща, като е без значение, че не е можел да присъства на нея, предвид, че ще се играе пред празни трибуни. Горното е несъмнено установено от мястото на извършената от полицейските служители проверка, удостоверено в АУАН. Съставения АУАН има характер на официален документ, съставен от длъжностно лице в кръга на правомощията му, съответно се ползва с материална доказателствена сила, по аргумент от чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК. Жалбоподателят е подписал акта без възражения, не е оспорил констатациите му. В акта е посочено, че жалбоподателят е проверен в непосредствена близост до Националния стадион, непосредствено преди началото на футболен мач, като у него са открити посочените по-горе маски и пиротехнически изделия. Не са ангажирани доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства, а оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. / Р 4779 от 23.04.2020г по адм д 9711/2019 на ВАС /. За да се приеме осъществена посочената по-горе хипотеза на чл. 21 т.7 и т.9 не се изисква жалбоподателят да е присъствал на футболната среща. Присъствието на спортното мероприятие не е съставомерен елемент на посочената хипотеза. Участието му в протест /ако се приеме тезата му/ не изключва отиването му към спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Буди недоумение факта при положение, че е участвал в протест, то поради какви причини е носел в себе си два броя черни платнени и един брой маски за лице с прорези на очите, които напълно покриват лицето и осем броя пиротехнически изделия-пиратки, червени на цвят с надпис „PUMA 2“.

Безспорно, полицейската проверка е извършена извън спортния обект. За да се квалифицира деянието като спортно хулиганство обаче, не е необходимо задължително полицейската проверката да е извършена в спортната зона. Такава е

хипотезата на чл.21 т. 7 и т.9 /in fine/ при която проявата „на отиване към спортния обект във връзка с футболната среща и носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването и носене на пиротехнически изделия“ също е спортно хулиганство, като в този случай няма изискване за отстояние от 500 м, респ. не се препраща към § 1 т.2 от ДР на ЗООРПСМ. / Р 4779 от 23.04.2020г по адм д 9711/2019 на ВАС / Несъмнено проявата на жалбоподателя с описаните признаци е от характер, относим към категорията по чл. 21 т. 7 и т.9 от закона. Нарушението се свежда до носене на отиване към спортния обект във връзка с мероприятията на два броя черни платнени и един брой маски за лице с прорези на очите, които напълно покриват лицето и осем броя пиротехнически изделия-пиратки, червени на цвят с надпис „PUMA 2“. Наслагващите се факти-жалбоподателят се е намирал в непосредствена близост до стадиона, точно преди провеждащата се футболна среща, носел е маски за лице с прорези на очите, които напълно покриват лицето и пиротехнически изделия /което не отрича/, които може да са опасни за живота и здравето на околните покриват признаците на осъществяване на чл.21 т. 7 и 9 /in fine/ от ЗООРПСМ. Несъмнено проявата на жалбоподателя с описаните признаци е от характер, относим към категорията по чл. 21 т.7 и 9 /in fine/ от закона.

В случая ответният административен орган не е посочил конкретни мотиви относно размер на мярката, но тъй като същата е определена в минимален размер това не представлява съществено процесуално нарушение. Мотивите за размера на принудителната административна мярката са съставен елемент от съдържанието на административния акт и следва да допълват мотивите за налагането ѝ, но не са водещи при преценката за наличието на фактическите и правни основания за прилагането на административна принуда. При безспорно установяване на материалноправните предпоставки за налагане на съответния вид административна принуда, размерът на мярката следва да се прецени съобразно принципа за съразмерност, т. е. да не ограничава правата на субекта в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Респективно ако се установи, че размерът на мярката е съответен на този принцип, същата ще съответства и на целта на закона. Спортно хулиганство се характеризира с висока степен на обществена опасност. Отнесено към охраняваните от закона цели това деяние изисква налагането на административна принуда с интензивен превантивен характер, за да се осуети възможността нарушителят да извърши други подобни нарушения. В случая съдът намира, че не следва да бъде даван превес с цел охрана личния интерес на оспорващия спрямо обществения интерес, тъй като последният несъмнено е с по-висок интензитет. Законодателно установения превес на обществените интерес спрямо личните не е израз на несъразмерност, а е функция на действащия правов ред. С оглед спецификите на настоящият казус забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година /минимално предвидения/ не се явява прекомерна спрямо поведението на оспорващия и не ограничава правата му в степен, надхвърляща преследваната от закона цел.

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразна, а обжалването следва да бъде отхвърлено.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и предвид направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер

от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК , вр чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Я. К. срещу Заповед за налагане на ПАМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година № 23-VI-03-0003/ 16.11.2023г на Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР.

ОСЪЖДА Д. Я. К. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: